

Dosarul nr. 2ra-1577/19

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central, judecător – A. Roșca

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecători – E. Grumeza, N. Chircu, S. Procopciuc

Î N C H E I E R E

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Lidia Țîgîrleaș, prin intermediul avocatului Rodica Cojocar,

în cauza civilă la cererea înaintată de Lidia Țîgîrleaș către Ludmila Cebanu cu privire la apărarea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 16 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Lidia Țîgîrleaș și menținută hotărârea din 15 ianuarie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a ț ă:

La 25 septembrie 2018, Lidia Țîgîrleaș a înaintat cerere de chemare în judecată către Ludmila Cebanu cu privire la apărarea dreptului de proprietate.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, imobilul locativ nr. 34 din str. XXXXX, mun. Bălți, este construit de mulți ani, iar la 25 august 1999 a fost înregistrat la Oficiul Cadastral în baza Legii nr.1543-XIII din 25 februarie 1998. La 07 iunie 2007, prin titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr.XXXXX, i-au fost stabilite hotarele terenului aferent.

În primavara anului 2018, vecina sa, Ludmila Cebanu, a acaparat o parte din terenul ce-i aparține, interzicând chiar și trecerea la ferestrele casei de locuit ce îi aparține reclamantei. La multiplele cerințe de a elibera terenul menționat, înaintate față de pârâtă, ultima categoric refuză, folosind și amenințări.

De asemenea, reclamanta s-a adresat Inspectoratului de Poliție Bălți pentru a soluționa conflictul, dar fără succes. Din motivul lipsei de înțelegere reciprocă și comportamentul vecinei Ludmila Cebanu, reclamanta a hotărât să depună cerere în instanța de judecată.

Reieșind din cele expuse, Lidia Țîgîrleaș a solicitat obligarea Ludmilei Cebanu să elibereze terenul aferent construcției reclamantei, ocupat ilegal de aceasta,

conform hotarelor înregistrate la organul cadastral.

Prin hotărârea din 15 ianuarie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul Central, acțiunea depusă de Lidia Țîgîrlaș către Ludmila Cebanu cu privire la apărarea dreptului de proprietate, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 16 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea de apel depusă de Lidia Țîgîrlaș și menținută hotărârea din 15 ianuarie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

Pentru a decide astfel instanța de apel, analizând planul geometric al terenului cu nr.cadastral XXXXX, amplasat în str. XXXXX, 34, mun. Bălți, a constatat că acesta se mărginește cu terenurile cu numerele cadastrale XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, iar apartamentul nr. 2, ce aparține apelantei, se află la hotar cu terenul cu nr.cadastral XXXXX, pereții apartamentului, de fapt, constituind hotarul dintre terenurile XXXXX și XXXXX. Astfel, terenul amplasat în spatele apartamentului apelantei nu constituie teren aferent acestuia și, prin urmare, nu aparține Lidiei Țîgîrlaș.

La 10 iunie 2019, Lidia Țîgîrlaș, prin intermediul avocatului Rodica Cojocar, a contestat cu recurs decizia din 16 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Suplimentar, s-a indicat asupra faptului că instanța de apel nu a cercetat corespunzător probele prezentate de către recurentă, iar decizia contestată nu întrunește criteriile de legalitate.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 16 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lidia Țîgîrlaș, prin intermediul avocatului Rodica Cojocar, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 16 aprilie 2019 și expediată participanților la proces la 24 mai 2019 (f.d. 58, 59), fiind înmănată recurentei contra semnătură la 24 mai 2019 (f.d. 59 verso). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 16 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 10 iunie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Lidia Țîgîrlaş, prin intermediul avocatului Rodica Cojocar.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Lidia Țîgîrlaș, prin intermediul avocatului Rodica Cojocar.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu,

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova